

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 109/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. N., Maďarská republika, zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 58/08 v období od právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. N. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2011 doručená sťažnosť M. N., Maďarská republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Ž., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 58/08 v období po právoplatnosti nálezov ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa sťažnosťou podanou ústavnému súdu 15. júna 2009 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 58/08. Ústavný súd nálezom sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010 konštatoval, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené bolo, prikázal okresnému súdu, aby konal bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume 1 000 € a náhradu trov konania.

Podľa sťažovateľa okresný súd naďalej nerešpektuje príkaz ústavného súdu vyslovený v náleze sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. mája 2010, a pokračuje v prietáchoch v konaní. Od uvedeného termínu bol vo veci nariadený jediný termín pojednávania na 13. október 2010, ktorý bol následne okresným súdom zrušený telefonicky bez uvedenia dôvodu. Na písomnú žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa zo 14. októbra 2010 o oznámenie dôvodu zrušenia uvedeného termínu pojednávania okresný súd dosiaľ nereagoval.

Sťažovateľ podaním z 11. novembra 2010 zobral žalobu späť v časti nahradenia prejavu vôle, ktorá by podľa jeho názoru z hľadiska skutkového a právneho mohla byť zložitejšou ako rozhodovanie o určení vlastníckeho práva, ktoré sťažovateľ považuje za primárne. Na predmetné podanie sťažovateľa okresný súd do podania sťažnosti ústavnému súdu nereagoval.

Uznesenie okresného súdu sp. zn. 45 C 58/2008 z 13. novembra 2010, ktorým bolo zrušené predbežné opatrenie, bolo právnej zástupkyňi sťažovateľa doručené až 19. januára 2011. V rovnaký deň jej bola doručená výzva okresného súdu z 3. novembra 2010 na doplatok súdneho poplatku, na ktorú sťažovateľ reagoval žiadosťou z 21. januára 2011 o oznámenie dôvodu jeho doplatenia, keďže súdny poplatok zaplatil už 15. apríla 2008 v súlade s príslušnou položkou sadzobníka súdnych poplatkov. Na uvedenú žiadosť sťažovateľa okresný súd nereagoval.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že prietahy v napadnutom konaní „*sú spôsobené nečinnosťou a nesprávnou činnosťou konajúceho súdu prvého stupňa. Žaloba bola podaná 12. 03. 2008 a po troch rokoch súd prvého stupňa o nej nerozhodoval.*“.

Požadované primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € sťažovateľ odôvodnil „*pocitmi márnosti a nespravodlivosti, ktoré ho sprevádzajú pri porušovaní jeho základného práva na konanie súdu bez zbytočných prietahov. Súdny spor má pre sťažovateľa zásadný význam, pretože sa domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorých vlastníkom sa stal titulom dedičstva v roku 1957.*“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že

„1) *Základné právo M. N. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 45C/58/2008 po náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky porušené bolo.*

2) *M. N. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 5.000,- EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacoch od právoplatnosti tohto nálezu.*

4) *Okresný súd Bratislava II je povinný v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu nahradiť trovy konania M. N. na účet právnej zástupkyne JUDr. T. P. vedený v... tak ako budú vyčíslené na výzvu Ústavného súdu SR.*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 45 C 58/2008 v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v pozícii žalobcu v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Ústavný súd nálezom sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010 konštatoval, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na pojednanie jeho

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené bolo, prikázal okresnému súdu, aby konal bez zbytočných priet'ahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné preskúmať namietané konanie iba v období po náleze ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 362/09 z 8. apríla 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. mája 2010. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd od uvedeného dátumu až do predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom realizoval viaceré procesné úkony, napr. nariadil vo veci pojednávanie na 13. október 2010, uznesením z 13. novembra 2010 zrušil predbežné opatrenie, výzvou z 3. novembra 2010 vyzval sťažovateľa na doplatenie súdneho poplatku.

Kritériom na rozhodovanie ústavného súdu musí byť najmä intenzita, akou malo byť zasiahnuté do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou zaručených základných práv alebo slobôd, a v spojitosti s tým zistenie, že v okolnostiach prípadu ide o zásah, ktorý zjavne viedol k obmedzeniu, resp. odopretiu základných práv alebo slobôd (IV. ÚS 57/09). Ústavný súd konštatuje, že aj keď namietaný postup okresného súdu v posudzovanom období nebol z hľadiska plynulosti konania a efektívnosti ním uskutočnených úkonov optimálny, zásah takejto intenzity do sťažovateľom označených základných práv však v tomto štádiu namietaného konania nesignalizuje.

Ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej predchádzajúcej judikatúre už tiež uviedol, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 59/05), a zároveň tiež vyslovil, že ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Na základe uvedeného a s prihliadnutím na dĺžku posudzovaného konania (10 mesiacov) ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie a ústavný súd sa už nimi nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011